

erstattes af 8 nye paragraffer (§§ 9-16) med overskrifter, §§ 9-13 i den nye affattelse samt ændringsforslag nr. 1 angående titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om marginspekulation m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelms).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Svend Andersen (S):

Jeg ved ikke, om fremsættelsen af dette lovforslag er kommet bag på industriministeren. I hvert fald har det ikke i udvalget været muligt at få klargjort, hvordan ministeren agter at benytte den meget vide bemyndigelse, der ligger i forslaget, eller hvornår en bekendtgørelse kan forventes udstedt.

Med forventning om, at tilslutning fra et enigt udvalg må virke fremmende på bekendtgørelsesindholdet og på tidspunktet for udstedelsen, skal jeg meddele, at Socialdemokratiet kan stemme for forslaget ved tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om registreringsafgift for fritidsfartøjer.

Af industriministeren (Nils Wilhjelms).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-6

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 17:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 13–16 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 14/10 86 uden for betænkningen af ministeren for skatter og afgifter).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter. (Se nedenfor).

Ændringsforslag

Af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 2

1) I *stk. 2* ændres »dagen efter vedtagelsen« til: »den 18. oktober 1986«.

2) I *stk. 3* ændres »dagen for vedtagelsen« til: »den 17. oktober 1986«.

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 20:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af gas.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 21:

Forslag til lov om ændring af lov afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Af ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 14/10 86 uden for betænkningen af ministeren for skatter og afgifter).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af ministeren for skatter og afgifter. (Se nedenfor).

Ændringsforslag

Af ministeren for skatter og afgifter:

Til § 2

1) I *stk. 2* ændres »dagen efter vedtagelsen« til: »den 18. oktober 1986«.

2) I *stk. 3* ændres »dagen for vedtagelsen« til: »den 17. oktober 1986«.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at det arbejde, vi har lavet i skatte- og afgiftsudvalget, faktisk ikke har været helt nytteløst. Det er lykkedes at få afdækket nogle ting under udvalgsarbejdet.

Bl.a. har vi fået nogle oplysninger af ministeren for skatter og afgifter om benzinpriserne, og jeg vil da godt nævne for Folketinget, at prisen i dag for 1 liter 98 oktan benzin er 6,77 kr. Hvis vi ser på, hvad prisen var i marts 1985, det punkt, regeringen fikserer på, ser vi, at prisen for 1 liter benzin faktisk var

[Hans Hækkerup]

6,20 kr. Det drejer sig altså om en stigning på 57 øre pr. liter, og hvis man følger regeringens egen logik, skulle det jo tilsige, at man nedsætter benzinprisen, men det har regeringen ikke stillet forslag om.

Så kunne man spørge: der var måske andre, der kunne have gjort det? Vi har i hvert fald momentvis et parti repræsenteret her i folketingsalen, som har udnævnt sig selv til at være bilisternes eget parti, nemlig Centrum-Demokraterne. Ud over at de er 150 pct. for NATO og 150 pct. for EF, har dette parti faktisk kun tre punkter på sit program – hvis det overhovedet har sådan et – og det er hus og båd og bil. Sandheden er, at under behandlingen her i dag er det lykkedes Centrum-Demokraterne at løbe fra alle tre punkter, huset og båden og bilen.

I marts fik Centrum-Demokraterne et løfte om, at der skulle sættes ½ mia. kr. af til nedsættelse af vægtafgiften. Det blev dog under regeringens forhandlinger ændret til, at man fik en 10 øre mindre stigning på benzinen.

Op så skulle Centrum-Demokraterne have 200 mill. kr. på sikkerhedsudstyret, der skulle fritages for registreringsafgift. Vi har interesseret os for, hvad der egentlig kom ud af de løfter, Centrum-Demokraterne fik dengang, og vi har spurgt i udvalget, om man kunne fortælle, i hvilket omfang denne ramme på 200 mill. kr. var blevet udnyttet, men det kunne ministeren desværre ikke fortælle os noget om. Det var der ikke statistiske oplysninger om. Sandheden er altså, at ingen aner, hvor meget Centrum-Demokraterne i virkeligheden fik ud af det.

Jeg vil også godt sige, at jeg hører til de medlemmer, der er valgt i et landdistrikt, hvor folk bare for at kunne få et job er nødt til at køre i eget transportmiddel fra deres hjem til deres arbejdsplads. Vi har gang på gang her rejst spørgsmålet om en regulering af fradraget for kørsel mellem hjem og arbejde, men regeringen har intet ville gøre for at regulere det fradrag.

Da vi sidst diskuterede energiafgifter, stod fru Bente Juncker også op på talerstolen og erklærede, at hun havde fået en garanti for, at hvis benzinpriserne steg, så ville man sætte benzinafgiften ned. Det er nu dokumenteret gennem regeringens lovforslag, at den garanti intet var værd. Garantien var nemlig ikke en fiksering til tidspunktet marts 1985, men en fiksering til en tilfældigt valgt oliepris og

en tilfældigt valgt dollarkurs, og i forhold til det kommer regeringen så og siger, at der altså ikke er tale om en stigning i benzinpriserne på 10 pct. Sandheden er, at CD dengang fik en garanti, som intet var værd. De er blevet snydt.

Jeg vil også godt sige et par ord om den blyfri benzin. Vi finder, at de 7 øre pr. liter er latterligt lidt, og derfor har socialdemokraterne og SF stillet et ændringsforslag om, at vi skal tilbage til den afgiftsforskel, som regeringen og de Radikale fandt rigtig i december 1985, nemlig 75 øre. Dengang betød de 75 øre, at salget steg hurtigt. I marts mente regeringen og de Radikale så, at forskellen kun skulle være 25 øre, og det forslag, de kom med i marts, førte til, at salget af blyfri benzin gik ned. Det har været faldende fra marts og til i dag.

Nu kommer regeringen og de Radikale så og siger, at 32 øre er nok. Det tror vi ikke på. Vi mener, at der allerede er spildt et halvt år, og jeg har forstået, at de Radikale mener, det er vigtigt, at vi undgår, at der kommer for meget bly i benzinen, og at der kommer for mange hjerneskadere.

Derfor vil jeg godt spørge de Radikale og regeringen: hvis det nu skulle vise sig, at en forskel i afgiften på blyholdig og blyfri benzin på 32 øre ikke er nok, når man kan se, at salget af blyfri benzin ikke forøges, vil Det Radikale Venstre så sikre, at afgiften på blyfri benzin nedsættes?

Under udvalgsarbejdet har vi også fået dokumenteret, at godt nok er olieprisen fra marts 1985 til august 1986 faldet. Det er de nyeste tal, vi har fået fra skatteministeren. Til gengæld er fjernvarmeprisen og elprisen steget, fjernvarmeprisen med 9 pct. og elvarmeprisen med 17 pct. Nu foreslår regeringen altså oven i disse stigninger yderligere afgiftsforhøjelser på disse energiformer, og så var det jo, at regeringens og Det Radikale Venstres egen logik skulle medføre sociale kompensationer til visse grupper.

Under førstebehandlingen roste jeg Kristeligt Folkeparti. Jeg havde hørt, at de havde fået sat 200–300 mill. kr. af til sociale kompensationer, og jeg syntes ærlig talt, det var en god indsats af det lille regeringsparti.

Desværre må jeg sige, at allerede førstebehandlingen afslørede, at det var der ikke meget i, og efter at vi siden har haft socialministeren i samråd, har det vist sig, at der intet

[Hans Hækkerup]

er i det. Vi spurgte bl.a.: hvad med kontant-hjælpsmodtagerne? Der henholdt socialministeren sig til, at de allerede var dækket af de regler, der gælder efter bistandsloven i dag. Vi spurgte til de dårligst stillede pensionister, og dér henviste socialministeren også til de regler, der gælder i dag. Der var altså intet nyt i dette. Der var ikke tale om, at Kristeligt Folkeparti havde fået noget. Det var såmænd bare de gældende regler, der var tale om.

Socialministeren havde et forslag på bedding, det skulle komme her i november måned. Det var et forslag om, at man ville løse pensionisternes samspilsproblemer, og det syntes vi da lød interessant. Det var bare lidt svært at se, hvad det havde af relation til den pakke, vi diskuterer her i dag.

Det viste sig nemlig, at for det første var der tale om en gammel aftale, som var indgået i 1984 mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Det kan man selvfølgelig sige er en lidt sen udmøntning, men det har altså ikke noget direkte med denne pakke at gøre.

For det andet viste det sig, at de nye regler først skulle træde i kraft 1. januar 1988. Det er ærlig talt ikke nogen stor hjælp til de dårligst stillede grupper i det danske samfund, der får afgiftsstigningerne nu, at de eventuelt – der er endnu ingen, der ved, hvad der ligger i forslaget – kan få en regulering fra 1. januar 1988.

Sandheden er, at der er intet som helst nyt i dette, og der er heller ikke noget til alle de andre svage grupper i det danske samfund. Der er intet til de arbejdsløse, intet til efterlønsmodtagerne, intet til de uddannelsessøgende, og der er heller ikke det mindste til de pensionister, der har beskedne ekstraindtægter.

Så har vi spurgt socialministeren, om hun dog ikke ville være med til i det mindste at yde kommunerne refusion af de udgifter, de afholdt til ekstra varnehjælp, til at dække de stigende varmeregninger, f.eks. for dem, der har fjernvarme, ved at sige, at hvis kommunerne brugte ud over rådighedsbeløbet, så ville de få samme refusion, som når de holdt sig inden for rådighedsbeløbet. Men hvilket svar har vi fået af ministeren? Ministeren ville intet gøre.

Det er simpelt hen den tyndeste gang kartoffelvand, jeg nogen sinde har set. Jeg vil gerne bede hr. Kofod-Svendsen om at forklare, hvad det er, Kristeligt Folkeparti har fået,

hvad det er, som ikke allerede var gældende lovgivning, hvad det er for nye lovforslag, vi kan vente, som hjælper de mennesker, der bliver ramt af denne pakke, hvad det er for nye bevillinger, hvor mange kroner hr. Kofod-Svendsen har fået hjem. Det synes vi faktisk at Folketinget og befolkningen har et krav på at få at vide.

Sandheden er simpelt hen, at Kristeligt Folkeparti er blevet snydt, så vandet driver af dem. Jeg synes faktisk, det er synd for Kristeligt Folkeparti. Det er dog velmenende mennesker.

Det kan man til gengæld ikke sige om Det Radikale Venstre. Dette tidligere socialliberale parti har nu rottet sig sammen med de store mod de små, og det klæder efter min mening ikke Hørups gamle parti. De Radikale har intet gjort for at skaffe sociale kompensationer. Vi har ikke hørt et eneste ord i debatten i folketingssalen eller i udvalget, hvor de radikale sagde: vi ønsker sociale kompensationer. Angsten for et valg har øjensynlig fået de Radikale til at svigte alt, hvad partiet tidligere har stået for.

Det skal ses i sammenhæng med, at regeringen gennem sin nedskæringspolitik, som de Radikale har støttet, har begrænset mulighederne for, at folk kan spare på energiregningen. Vedvarende energi bliver også ramt af denne kartoffelkur. Det skulle man tro at de Radikale var imod, men deres grønne farve er øjensynlig kun beregnet til festtalerne.

Jeg vil godt spørge: vil de Radikale være med til at afsætte 200 mill. kr. på finansloven til vedvarende energi? Vil de Radikale være med til at genindføre fuld refusion af elafgiften til vindmøller? Vil de radikale være med til at afskaffe den særlige rabatsats for folk med et stort elforbrug, fordi udbredelsen af elvarme er med til at undergrave varmeplanlægningen i landområderne til skade for vedvarende energi? Vil de Radikale være med til at nedsætte afgiften på autogas, der er lige så miljøvenlig som blyfri benzin? Nej, svaret er, at det vil de radikale ikke, og jeg synes, det er en trist dag for miljøet og den vedvarende energi.

Faktisk mener jeg, at det er ynkeligt at se, hvordan regeringen, hvordan regeringschefen har banket Centrum-Demokraterne, de Kristelige og de Radikale på plads. Køkkenchefen har serveret gamle, udkogte kartofler, og ve den, der ikke spiser op. Velbekomme!

Thoft (SF):

Det tegner til at blive en kort debat, og jeg skal heller ikke forlænge den. Hr. Hans Hækkerup redegjorde udmærket for en række af de synspunkter, som SF kan dele.

Udvalgsarbejdet har ikke bragt noget nyt frem, i hvert fald ikke andet, end at afgifterne bringer priserne op på et højere niveau end sammenligningsgrundlaget marts 1985, hvor man helt bevidst valgte det aller-allerhøjeste sammenligningsgrundlag, man overhovedet kunne komme af sted med. Der er ikke for to øre sociale kompensationer.

Endelig mener jeg, at udvalgsarbejdet har afsløret, at en prisdifferentiering på petroleum i dunk og petroleum leveret i tank, som SF har stor sympati for, ingen tvivl om det, vil give store administrative problemer.

Ministeren har forsøgt at vildlede udvalget gennem sine svar på de spørgsmål, vi stillede i anledning af den store prisforskel. Vi forestillede os i udvalget, at man kunne misbruge den meget store prisforskel, og ministeren svarede, at man ikke sådan kan blande petroleum og fyringsolie sammen. Det vil i praksis – nu citerer jeg fra ministerens svar – kræve tekniske hjælpemidler. Da vi så borede lidt i det, var »tekniske hjælpemidler« såmænd bare en rørepind, eller at man starter med at hælde petroleum i tanken og bagefter hælder fyringsolie i, så blandes det helt fint.

Det vil efter min bedste opfattelse give anledning til administrative problemer, og jeg er sikker på, at selv om antallet af petroleumsfyr falder for hvert år, selv om vi hvert år har set faldende kurver for salg af petroleum i dunke, vil vi fremover se en stærk stigning i salg af petroleum i dunke. På den måde kan man så sige, at folk tager selv af regeringens afgifter, og det har jeg egentlig megen forståelse for. Ministeren har i hvert fald gennem udvalgsarbejdet været advaret.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde ikke tænkt mig at sige noget særligt, men hr. Hans Hækkerup spørger jo Det Radikale Venstre om et par ting, og det bliver jeg så nødt til at svare på. Jeg må sige, at Det Radikale Venstre er tilhænger af genbrug. Det forstår vi også at Socialdemokratiet er. Men jeg ville egentlig ønske, at hr. Hans Hækkerup ikke lod det omfatte taler i

folketingssalen, for det er altså det, der tvinger mig til at gå op og genbruge nogle af de ting, jeg har sagt på et tidligere tidspunkt. Havde jeg haft spaltenummeret, så ville jeg bare have henvist til det. Men vi skal altså tage den én gang til, og det gør jeg så.

Nej, Det Radikale Venstre har ikke for langt sociale kompensationer, fordi vi ikke har set dokumenteret, at der er behov for særlige sociale kompensationer, når vi justerer energiafgifterne i forhold til marts 1985. Det kan godt være, at vi skal diskutere sociale ydelser, og det gør vi jo i anden sammenhæng, men det, at energiafgifterne justeres i forhold til marts 1985, mener vi ikke giver behov for sociale kompensationer. At der altid kan gives nogle flere penge ud, er noget andet. Det ved vi at Socialdemokratiet altid er villig til, og det er deres evige svar på alting.

Så spørger hr. Hans Hækkerup, om vi er villige til at afsætte 200 mill. kr. på finansloven. Nej, og det har vi heller ikke været sidste år, for vi kan altså ikke med sund fornuft bruge 200 mill. kr. på vedvarende energi. Det, vi derimod overvejer, er, om vi kan lave nogle andre støtteordninger inden for vedvarende energi, og vi kunne godt forestille os, at Socialdemokratiet kom med et par bidrag, der kunne bruges til et eller andet.

Vi er heller ikke tilhængere af, at der er fuld refusion. Vi synes, at den øgning, der er sket nu med de 20–23 øre, er udmærket. Som hr. Hans Hækkerup ved, hvis han har set de beregninger, der er lavet for vindmøller, er der et ganske stort tilskud fra staten til vindmøller, og det er ganske rentabelt og fornuftigt for mennesker i dette land at gå ind for vindmøller. Hvis der som følge af afgiften rejser sig særlige problemer, vil vi se på det i forbindelse med støtteordningerne i øvrigt.

Om vi vil fjerne en særlig rabatsats for de forbrugere, der bruger over 4.000 kWh pr. år? Nej, det vil vi ikke, før det udvalgsarbejde, der er sat i gang, er færdigt, så vi ved, hvordan vi gør det bedst muligt.

Om vi vil nedsætte afgiften på autogassen? Det tror jeg kræver en større diskussion. Det, jeg tror der er behov for, er, at vi meget bredere diskuterer også registreringsafgiften, og det har vi ikke følt at vi ville gøre i denne ombering.

Så er der spørgsmålet om den blyfri benzin. Jeg er godt klar over, at livet passerer,

[Lone Dybkjær]

uden at hr. Hans Hækkerup er klar over, at det gør det. I marts 1985 vedtog vi 75 øres forskel på den blyfri benzin, for da eksisterende blandingspumper ikke. Det er en meget stor forskel, hr. Hans Hækkerup. Da eksisterende blandingspumper ikke, og derfor var det nødvendigt at gøre noget særligt. Det viste sig, at man med sund fornuft kunne lave blandingspumper, sådan at biler kunne køre på blylet benzin. Så mente vi ikke, der var behov for den store afgiftsforskel, og altså gik vi ind for at nedsætte den.

Det er rigtigt, at salget er gået ned, fordi det tager lidt tid, inden man får tankstationerne ændret. Det må hr. Hans Hækkerup meget undskylde. Det er altså ikke sådan, at når vi vedtager det herinde, så er det i orden ude på tankstationerne dagen efter. Så enkelt er livet ikke.

Det, der vil ske nu, er helt givet, at der vil blive et meget stort forbrug af den blylette benzin. Den udvikling vil vi naturligvis følge, samtidig med at vi får introduceret 92 oktan blyfri benzin på en række tankstationer.

Så spørger hr. Hans Hækkerup, om vi, hvis det viser sig, at udviklingen ikke er god nok, vil være villige til at nedsætte afgiften. Socialdemokratiet har i opposition kun én vej, nemlig om man vil nedsætte afgiften. Da de var i regering, havde vi ellers en oplevelse af, at det var det modsatte.

Det vil jeg gerne svare nej til, hr. Hans Hækkerup. Vi vil ikke nedsætte afgiften. Men ved hr. Hans Hækkerup derimod, hvad vi gerne vil? Vi vil gerne forøge afstanden, for det er det, vi synes er det regulære at diskutere.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg forstår, at hr. Hans Hækkerup interesserer sig meget for de forskellige partier herinde i Folketinget, og jeg skal da gerne komme med et par kommentarer til det, hr. Hans Hækkerup sagde.

Situationen er jo den, at bl.a. på fyringsolie sker der en vis forhøjelse af prisen, ikke så højt som til niveauet for et halvt år siden; det bliver vel sådan, at når vi tager momsen med, så vil 1.000 l fyringsolie stige knap 400 kr.

Så kan man spørge: er der nogen, der ikke kommer til at mærke denne stigning på fyringsolie eller petroleum? Det er der faktisk,

det kan jeg glæde hr. Hans Hækkerup med. De, der fyrer med petroleum i dunk, slipper for en prisforhøjelse. Jeg synes, det er glædeligt og godt, at det ligger i regeringens udspil. Det er hovedsagelig pensionister og også nogle studerende, som på den måde slipper for en stigning. Det går jeg ud fra at hr. Hans Hækkerup og jeg er enige om.

Hvad folkepensionister angår, sker der jo en stigning i deres pension, hvor energien for øvrigt ikke er med, så man kan sige, at de har fået en lille pensionsstigning, men samtidig bliver petroleum på dunk friholdt. Det synes jeg er en glædelig ting.

Er der andre, som heller ikke kommer til at mærke, at det bliver dyrere med opvarmning? Ja, samtlige kontanthjælpsmodtagere kommer heller ikke til at mærke, at fyringsolien bliver sat op. Det er den anden gruppe, som ikke kommer til at mærke den stigning på knap 400 kr. pr. 1.000 l, vi andre mærker. Den tredje er en række pensionister, som heller ikke kommer til at mærke, at fyringsolien bliver dyrere.

Endelig vil der blive en smidigere overgang fra efterløn til førtidspension. Der er det jo sådan, at der i de senere år er sket en forskydning mellem niveauet for efterløn og førtidspension, og vi kan sige, at førtidspensionisterne er blevet væsentlig bedre stillet. Vi synes, det er glædeligt, at der nu vil blive mulighed for en smidigere overgang, og det vil være en økonomisk lettelse for de pågældende efterlønsmodtagere, hvis de kan gå over til førtidspension og dermed få de frynsegoder, der er indeholdt i førtidspensionen, få en bedre økonomisk stilling.

Så det er ikke sådan, at alle bliver ramt af, at energipriserne bliver sat op, altså ikke disse fire grupper. I nogle tilfælde er det alle, i andre tilfælde er det kun en del. Det synes jeg er en glædelig ting.

Jeg vil gerne føje til, at når socialministeren som bebudet – det nævnte jeg også under debatten i fredags – kommer med et lovforslag, så er det et signal til kommunerne: fra januar 1988 skal I betale de og de varmeudgifter. Det er et signal: tag at gå i gang med det, som mange kommuner allerede er i gang med! 25 pct. skal I betale selv, 75 pct. betaler staten. Den virkning skal hr. Hans Hækkerup slet ikke underkende.

Jeg synes alt i alt, at det ikke er rigtigt at sige, at der slet ikke er nogen, der slipper for

[Kofod-Svendsen]

afgifter. Jeg har med dette påvist, at der er nogle grupper, der i større eller mindre grad bliver friholdt.

Hvor meget det vil koste, har jeg aldrig udtalt mig om. Hvad er der, 250.000 kontant-hjælpsmodtagere? Og jeg skulle kende varmeregningen for hver enkelt for at vide, hvor meget det vil koste, hvad hver især får kompenseret! Jeg skulle kende varmeregningen for de forskellige folkepensionister, som får kompensation! Det har jeg ikke mulighed for at oplyse hr. Hans Hækkerup om, men selvfølgelig drejer det sig om nogle penge, det tror jeg vi kan være enige om.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg har med stor undren lyttet både til fru Lone Dybkjærs og hr. Kofod-Svendsens argumentation omkring de sociale kompensationer for energiprisstigningerne. Faktisk er jeg lige ved at tro, at de to ordførere ikke har fået læst det bilag, som skatte- og afgiftsministeren har sendt os, hvori man viser, hvordan energipriserne har udviklet sig, og som jeg synes er meget interessant.

Jeg kan bekræfte, at prisen på fyringsolie var faldet. Jeg kan bekræfte, at fjernvarme var steget fra marts 1985 til august 1986. Jeg kan bekræfte, at elvarme var steget. Oven i det kommer de afgiftsforhøjelser, regeringen nu foreslår på disse poster.

Selv om man ser på det samlede indeks for energipriserne, viser det sig, at de i august 1986 – det var de nyeste tal, vi kunne få fra skatteministeren – lå højere end i marts 1985. Også selv om man tager det sammenvejet, ligger ifølge de nyeste tal niveauet for energipriserne højere før afgiftsforhøjelsen, end det gjorde i marts 1985.

Det er derfor, jeg siger, at regeringspartiernes egen logik og Det Radikale Venstres egen logik skulle føre til, at der blev givet sociale kompensationer, ikke mindst til de grupper, som får forhøjelsen.

Det er rigtigt, at der er nogle ganske små grupper – det nævnte jeg også at socialministeren havde redegjort for – i det danske samfund, som i kraft af allerede gældende lovgivning automatisk får kompensation. Men der er kæmpestore grupper af dårligt stillede i dette samfund, som ikke får en krone i kompensation.

Så skal jeg ganske kort sige til fru Lone Dybkjær: når jeg engang imellem desværre tvinges til genbrug, så er det, fordi jeg gerne vil høre, hvad det egentlig er, Det Radikale Venstre vil, og man er nødt til at stille spørgsmålene tit. Nu fik jeg denne gang et rimeligt svar: ingen sociale kompensationer. De radikale vil ikke gøre noget for vedvarende energi, og de vil ikke nedsætte afgiften på blyfri benzin.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jo, vi vil gerne gå ind for sociale kompensationer, hvis vi ser dokumenteret, at dette giver særlig anledning til sociale kompensationer. Jeg mener ikke, at det, at fjernvarmen stiger, nødvendigvis giver anledning til sociale kompensationer. Det er et bredt spektrum.

Det andet, jeg godt vil sige, er, at selvfølgelig vil vi støtte vedvarende energi, og jeg sagde også, at vi ville kigge på det i forbindelse med diskussionerne om støttesatserne. Det, jeg i øvrigt sagde, var, at vi ville sige nej til de 200 mill. kr., Socialdemokratiet vil afsætte på finansloven, undtagen dengang de selv var i regering.

Det er rigtigt, at jeg sagde, at jeg ikke kunne love hr. Hans Hækkerup, at jeg ville gå ind for at nedsætte afgiften på blyfri benzin, men hvis udviklingen ikke var tilfredsstillende, så ville jeg sikre – hvis jeg i øvrigt kan få Socialdemokratiet og andre til at stemme for det – at afgiftsforskellen blev større. Det synes jeg sådan set er det relevante.

Jeg er ked af, at hr. Hans Hækkerup ikke hører, hvad jeg siger. Jeg mener, at dette har jeg sagt mange gange, og derfor er det aldeles håbløst at høre hr. Hans Hækkerup sige, at man skal spørge 10 gange for at få et svar. Hr. Hans Hækkerup hører ikke efter, fordi han ikke er tilfreds med svaret, og fordi det ikke passer ind i hans filosofi.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg kan bekræfte, at jeg ikke er tilfreds med svarene.

Vedrørende de sociale kompensationer vil jeg godt spørge fru Lone Dybkjær: hvis vi nu tager en arbejdsløs eller en efterlønsmodtager eller en pensionist med beskedne ekstraindtægter, altså ud over 10.000 kr. årligt, som

[Hans Hækkerup]

bor i en fjernvarmefyret lejlighed, har de så ikke behov for sociale kompensationer?

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg synes, jeg måtte gå meget igennem, da jeg hørte på hr. Hans Hækkerup, og jeg skal lade en række af de ting ligge, som irriterede mig, det ville føre for vidt.

Men der var én ting, hvor min forundring alligevel må give anledning til, at jeg tager ordet. Det er hr. Hans Hækkerups bekymring for den vedvarende energi i Danmark. Hvis ikke vi i Det Radikale Venstre sammen med regeringen havde taget på os det ikke særlig populære arbejde at hæve forbrugerpriserne på energi i takt med, at energipriserne i verden er faldet, så havde der i Danmark overhovedet ikke været basis for nogen form for vedvarende energi.

Hadde vi fulgt hr. Hans Hækkerup, som stemte imod, at vi skulle fastholde forbrugerpriserne på energi her i landet, så havde der ikke været antydning af vedvarende energi. Der var ikke blevet solgt én vindmølle i Danmark.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at når jeg ikke anvendte det argument over for hr. Hans Hækkerup, så er det, fordi jeg har forsøgt det 10 gange før uden resultat.

Jeg vil også gerne til hr. Niels Helveg Petersen sige, at det er mig helt umuligt at forklare hr. Hans Hækkerup, at forhøjede energiafgifter og generelle energipriser er en hjælp for vedvarende energi.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at vi har utallige gange haft lejlighed til at fortælle, hvad der var vore synspunkter vedrørende energiafgifterne.

Jeg skal bare erindre om, at der står i udvalgsbetænkningen, at Socialdemokratiet er tilhænger af, at der i en situation med faldende energipriser målt i danske kroner sker en forhøjelse af energiafgifterne, således at tilskyndelsen til at foretage energibesparende investeringer fastholdes. Derefter påpeger vi punkt for punkt, at forudsætningerne for at gøre det ikke er i orden: regeringen har gen-

nem nedskæringer fjernet grundlaget for, at folk kan spare sig ud af det, og der er ikke givet de rimelige sociale kompensationer, som er en forudsætning for, at man kan bruge afgiftsforhøjelser som vejen.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er sådan set ligeglad med, hvad hr. Hans Hækkerup har skrevet i sin betænkning. Det er jo ikke så interessant. Det interessante er, hvad det er for en knap, hr. Hans Hækkerup trykker på, når vi stemmer om energiafgiften. Det er altid den forkerte.

Når jeg blandede mig i denne pædagogiske øvelse med hr. Hans Hækkerup, så er det, fordi jeg somme tider har erfaret, at fru Lone Dybkjær kan være lidt vel hastig i sin pædagogiske virksomhed, lidt hård ved dem, det går ud over. Det kan somme tider hæmme forståelsen, derfor blandede jeg mig. Men jeg kan sige efter de erfaringer, jeg har gjort, at det nok bliver sidste gang.

Ove Jensen (FP):

Da vi sidst diskuterede en forhøjelse af energiafgiften, altså i forbindelse med påskepakken, gjorde Kristeligt Folkeparti et stort nummer ud af, at ved fremtidige energiafgiftsforhøjelser skulle der gives sociale kompensationer.

Nu er hr. Kofod-Svendsen lige kommet med en pæn forklaring om de sociale kompensationer, han mener der er tale om nu. Men selv hr. Kofod-Svendsens pæne forklaring bortforklarer ikke den kendsgerning, at der i forbindelse med disse afgiftsforhøjelser ikke bliver givet en eneste krone i social kompensation, som ikke ville være blevet givet alligevel, selv om disse afgiftsforhøjelser ikke blev vedtaget. Det er jo det, sagen drejer sig om, kort og godt. Alt andet er spil for galleriet. Der er intet som helst nyt om sociale kompensationer i forbindelse med denne afgiftspakke.

Der er i øvrigt heller ingen som helst fornuftig begrundelse for den afgiftsforhøjelse på halvanden milliard kroner, man nu pålægger befolkningen. Alle boliger er efterhånden så gennemisolerede, at det er lige før, at de er usunde at bo i. Så hvis befolkningen ikke skal sidde og fryse i deres boliger, er der altså ingen mulighed for, at olieforbruget kan sættes ned.

[Ove Jensen]

Den eneste mulighed for at sætte olieforbruget ned er at gøre olien så dyr for de mindrebemidlede, for de svagt stillede i samfundet, pensionisterne, som man nu ingen sociale kompensationer vil give, at sætte afgifterne så meget op, at de ikke har råd til at købe olie, så at de ikke har råd til at varme deres boliger op. Det er klart, at hvis det er det, man vil, så er der fornuft i forslaget.

Men de allerfleste vil naturligvis bruge den olie, der nu er nødvendig til at varme deres bolig op. Derfor vil forslaget ingen som helst positiv indflydelse have på betalingsbalancen. Husene er gennemisolerede, der er ingen frådseri med olien, den skal bruges, medmindre man skal sidde og fryse. Altså ingen positiv effekt på betalingsbalancen af disse afgifter.

Så er der tilbage, at hvis det er for at få nogle flere penge i statskassen, så er der selvfølgelig en fornuftig begrundelse for forslaget. Men det synes jeg altså ikke der er.

Jeg synes, at vi i stedet for at benytte enhver lejlighed til at lægge nye byrder på befolkningen sammen skulle glæde os over, at energi nu er blevet billigere, at vi kunne få vore boliger opvarmet billigere, at vi kunne køre billigere i vores biler på arbejde og på fornøjelsestur sammen med konen om søndagen.

Hvorfor skal vi altid straffe os selv og gøre det så besværligt for os selv? Det er efterhånden en hel mani for denne regering at benytte enhver lejlighed til at gøre det hele mere besværligt for os alle sammen. Hvorfor dog ikke i stedet for glæde os over, at nu er olien blevet billigere, så at vi alle sammen skulle kunne få det meget bedre, også pensionisterne, som med dette forslag kommer til at sidde og fryse i deres boliger?

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne stille hr. Ove Jensen et spørgsmål. Hr. Ove Jensen siger, at der ikke bliver givet en øre i sociale kompensationer, ud over hvad der ville være blevet givet i forvejen.

Lad os tage gruppen af kontanthjælpsmodtagere, som jeg personlig synes man må have meget for øje, når man taler om svage grupper. Hvad er det egentlig, hr. Ove Jensen vil? Det viser sig, at kontanthjælpsmodtagerne i kraft af gældende regler får fuld dækning for den stigning, man i forhold til et

eller andet tidspunkt måtte beregne der måtte være, for de får nemlig dækket efter regning.

Vil hr. Ove Jensen stille forslag om, at vi skulle foretage en dobbelt social kompensation? Vil hr. Ove Jensens parti støtte et forslag, som i øvrigt kommer til Folketinget, om forhøjelse af taksterne for kontanthjælpsmodtagere? Det er ganske nyt for mig. Jeg har kun hørt det modsatte indtil nu. Hvad er det, hr. Ove Jensen vil kompensere for, når det er kompenseret i forvejen? Kunne vi ikke få det her pillet lidt fra hinanden?

Med hensyn til pensionisterne er det rigtigt, at det kun er de svagest stillede pensionister, der får kompensation i kraft af varnehjælpen. Det svage ved varnehjælpen er, at der ikke er bindende regler. Det er vi også enige om. Vi glæder os til at se hr. Ove Jensen medvirke til, at der bliver bindende regler for kommunerne.

Og så er der i øvrigt en oplysning, jeg gerne vil give i denne forbindelse, og som ikke er kommet frem her endnu. Det er, at vi nu sender en skrivelse til samtlige kommuner, hvori vi gør opmærksom på, at de ikke alle lever op til de vejledende regler fra Socialministeriet, og at vi godt kunne anbefale dem at gøre det. Det betyder faktisk et løft.

Jeg vil gerne stille hr. Ove Jensen det spørgsmål: hvilken yderligere social kompensation vil hr. Ove Jensen foreslå for kontanthjælpsmodtagerne?

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Nu vil Fremskridtspartiet for det første overhovedet ikke være med til at gennemføre den afgiftsforhøjelse. Hvis ikke den blev gennemført, var der heller ingen grund til sociale kompensationer. Det er punkt 1.

Punkt 2: Fremskridtspartiet har altid gjort sig til talsmand for, og også forsøgt med konkrete lovforslag – mange gange – at få gennemført en folkepension, så vores pensionister kunne få en mere anstændig tilværelse. Det er altså ikke lykkedes endnu.

Jeg vil hellere stille et spørgsmål til socialministeren: hvis ikke det med disse afgiftsforhøjelser på olie er meningen, at pensionisterne ikke skal have deres forbrug yderligere nedsat, ville det så ikke være naturligt simpelt hen at forhøje folkepensionen, således at pensionisterne blev friholdt?

[Ove Jensen]

For alt det, socialministeren kom med her, ville blive givet i forvejen. Jeg er da godt klar over, at de pensionister, som i forvejen er inde under varmhjælpsordningen osv., og nogle kontanthjælpsmodtagere i forbindelse med allerede indgåede aftaler vil få nogle kompensationer. Men alle de pensionister, som ikke er inde under disse specielle ordninger, og som kun har deres helt ordinære folkepension, vil få en ekstra udgift til varme, som de ingen kompensation får for. Derfor vil de grupper, som i forvejen er svagt stillede grupper, blive dårligere stillet ved denne afgiftsforhøjelse, det kan ikke bortforklars.

Mit forslag skal være, at hvis man absolut vil dæmpe forbruget hos befolkningen, altså nu med energiafgifter, og hvis ikke det helt konkret er meningen, at man også vil gøre det hos pensionisterne, så må man simpelt hen forhøje folkepensionen, således at de ikke bliver berørt af disse energiafgiftsforhøjelser.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg forblev uden svar på mit spørgsmål om kontanthjælpsmodtagerne. Det må jeg jo så tage til efterretning.

Hr. Ove Jensen bliver ved med at tale om de pensionister, som kun har folkepensionen. Det er da dem, der er inde i varmhjælpsordningen. De vejledende retningslinjer fra Socialministeriet går ud på, at op til en ekstraintdægt på 9.200 kr. – lad os sige 10.000 kr. – kan man komme ind i varmhjælpsordningen. Det er de samme pensionister, vi taler om. Det er vel ikke pensionister med 400.000 eller 500.000 kr., vi skal til at give tilskud til eller kompensere?

Jeg må i øvrigt erindre om, at vi ikke er gået så højt op med olieprisen, som man måske kunne ifølge tallene. Olieprisen har været faldende siden april, nu retter vi det op til knap det niveau igen. Man har altså haft fordel, og nu får man generelt set også stigningen. Man har også haft glæde af det i den øvrige periode.

Det er de samme pensionister, vi taler om. Det er dem, der kun har folkepensionen. Det er dem, der er inde i varmhjælpsordningen, og skulle der være nogle kommuner, der er noget for tilbageholdende, så skal jeg være den første til at opfordre dem til at leve op til de vejledende regler, Socialministeriet har

sendt ud, og som vi i øvrigt gør bindende med et lovforslag, der kommer her i Tinget i næste måned.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg forstår, at det ikke er alle svage grupper i det danske samfund, der interesserer socialministeren.

Jeg har stillet spørgsmål heroppefra: hvordan med de arbejdsløse, der får en stigning i deres fjernvarmeudgifter? Hvordan med efterlønsmodtagerne? Hvordan med de uddannelsessøgende? Hvad vil ministeren gøre for dem? Hvad med de pensionister, der har en beskeden ekstraintdægt på disse 10.000 kr.? Hvad vil ministeren gøre for dem? Hvorfor skal de ikke have sociale kompensationer, når de har en stigning i deres varmeregning?

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det skulle ikke være nødvendigt at gentage, ikke engang for hr. Hans Hækkerup, at forslagene her har til formål at bringe energipriserne op på det niveau, de havde i april, og at der ikke er tale om yderligere stigninger på olien.

Med hensyn til de svage grupper er det rigtigt, hvad hr. Hans Hækkerup nu for jeg ved ikke hvilken gang siger om de arbejdsløse, efterlønsmodtagerne, som vi har en anden mulighed for at hjælpe, og de uddannelsessøgende. Det er altså dér, den argumentation gælder.

I øvrigt har jeg haft indtryk af under denne debat som under tidligere begivenheder her i Tinget, at hr. Hans Hækkerup egentlig er mest interesseret i, hvorvidt Kristeligt Folkeparti har fået noget eller Det Radikale Venstre har fået noget eller Centrum-Demokraterne har fået noget. Jeg skulle hilse og sige, at vi betragter ingen af de grupper som påfaldende svage.

Det er faktisk ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, hvorvidt gældende regler giver de svage grupper mulighed for kompensation, og det er vores påstand, at det gør de.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg undrer mig over socialministerens argumentation. Nu har vi fået oplyst fra socialministerens kollega skatteministeren, at fjern-

[Hans Hækkerup]

varmeprisen er steget med 9 pct. fra marts 1985 til – de nyeste tal, vi har kunnet få – august 1986, og så vil jeg godt spørge: har de grupper, jeg nævnte før, ikke behov for kompensation? Vi har også fået at vide, at eludgiften er steget med 17 pct. i den samme periode. Har de mennesker, der har elvarme, ikke brug for kompensation?

Albrechtsen (VS):

VS har jo ikke deltaget i betænkningen, men jeg kan sige, at vi i alt væsentligt kan tilslutte os det, Socialdemokratiet og SF har skrevet.

Det er jo sandt, som det også er kommet frem under denne debat, som det kom frem under førstebehandlingen, at det især er de lavtlønnede lejere, som rammes. Det er der ingen der har benægtet, og det stemmer med hovedlinjen i indgrebet. Det er de lavtlønnede lejere, man først og fremmest er ude efter, når man skal finde dem, der skal bære byrderne. Her adskiller dette forslag sig ikke fra grundholdningen i denne kartoffelsuppe.

Jeg hæftede mig ved denne diskussion, som også var der under førstebehandlingen. Fru Lone Dybkjær udtrykte det på den måde, at så blev man jo nødt til at tage det én gang til. Men fru Lone Dybkjær gennemgik faktisk ikke én gang til, hvad vi nåede frem til under førstebehandlingen. Under førstebehandlingen kom fru Lone Dybkjær – også socialministeren for et øjeblik siden – med den forklaring, at det jo kun var et spørgsmål om at neutralisere prisfaldet. Derfor var der ikke nogen, der ville blive ramt.

Så gik vi andre op og sagde: jamen det er jo ikke rigtigt, for det viste sig med marts-pakken, at der rent faktisk var tale om huslejestigninger, der var altså nogle, der blev ramt. Javist, siger fru Lone Dybkjær så, men det var kun i nogle dele af landet. Ja, siger vi så, det er muligvis rigtigt, men det er jo en ringe trøst for dem, der bor i Århus, at der muligvis er et andet sted i landet, hvor man kan finde ud af at der ikke var den tilsvarende huslejestigning på et par hundrede kroner om måneden, som man altså fik ud af det i Århus.

Så siger fru Lone Dybkjær: jamen lige specielt hvad angår sådan nogle kraftvarmeområder, er det energipolitisk begrundet; det er ud fra ønsket om at undgå sådan nogle mammutværker som dem, man har opført i

Århus. Dertil siger vi andre: jamen hvordan skal man forhindre opførelsen af f.eks. Studstrupværket ved at indføre en afgift nu? At indføre en afgift nu kan vel ikke rigtig forebygge byggeriet af Studstrupværket. Så vendte vi tilbage til fru Lone Dybkjærs konklusion, som hun også kom med i dag, og som var, at den omstændighed, at fjernvarmen stiger, altså ikke giver anledning til sociale kompensationer.

Jeg synes, man burde have undgået hele denne argumentationskæde. Man burde have startet med at sige, hvad det er, man vil: fjernvarmeprisstigningerne giver ikke anledning til sociale kompensationer efter en borgerlig grundholdning. Det er sagen, så enkelt er det. Nu har jeg ligesom de andre ordførere måttet repetere hele argumentationsforløbet fra førstebehandlingen, men jeg var kun nødt til at gøre det, fordi fru Lone Dybkjær i dag elegant sprang over alle de mellemregninger, som vi måtte igennem under førstebehandlingen, og som det altså også var nødvendigt at gennemgå i dag for at få afklaret, hvad dette her egentlig er for noget.

Arne Bjerregaard (KRF):

Hvad angår de sociale kompensationer, som jeg ikke skal blande mig i, da det ikke er mit bord og jeg selvfølgelig stemmer imod forslaget, vil jeg dog sige, at der er kommet det ind i det med hensyn til dem, der har en mindre formue, at de får en fordel gennem reglerne om boligopsparing, uddannelsesopsparing osv. Jeg kan da sige, at min kære svigermor kan give min kone 24.000 kr., formedelst hun har en formue på 40.000 kr. og derfor ikke kan få varnehjælp. Nu får hun denne mulighed, nu kan hun få 3.000 kr. i varnehjælp. Men da vi så får de penge – og jeg går ud fra, at renten heraf skal modregnes i renteskat – slipper vi for en del af renteskatten, og så kan vi udmærket give svigermor 2.000 kr. Det vil sige, hun reelt får en kompensation på 5.000 kr., så sådan kan vi altså også regne ud at det i alt fald kan bruges.

Nå, men nok om de sociale kompensationer; jeg forstår i grunden ikke baggrunden for, at vi skal have denne energistigning. Energipriserne under ét var i marts 1985 sat til 154 og i august 1986 155; altså har der været en samlet stigning i energipriserne. Jeg erkender, at den største stigning ligger på

[Arne Bjerregaard]

fjernvarme – den er særdeles høj – og den ligger på elvarmen – elvarmen er steget fantastisk siden marts 1985 – men alligevel skal disse to områder have en ny stigning. Jeg fatter ikke, at der er nogen baggrund for at forhøje energifgifterne på disse områder. I det hele taget mener jeg stadig væk, at varme til folk er lige så væsentlig og lige så nødvendig som rugbrød. Hvornår begynder man at lægge afgift på rugbrød?

Det er da urimeligt, at nødvendighedsartikler skal sættes op i skyhøje priser med sådanne afgifter, og derfor må jeg nok en gang sige, at jeg nødvendigvis anstændigvis må stemme imod sådanne forhøjelser på livsnødvendige artikler.

Dohrmann (FP):

Det, der kalder mig herop, er socialministerens udtalelser vedrørende kontanthjælp og lign. Jeg kan kun opfatte ministerens udtalelse således, at ministeren mener, man skal udbetale en folkepension – ganske vist er folkepensionen for de pensionister, der kun har den at leve af, for beskeden – men altså en folkepension, som ligger i overkanten af det, ministeren egentlig mener den bør være. Bagefter kommer man så bl.a. med sine energifgifter og hiver pengene ud af folk igen, og for så ligesom at gyde lidt olie på vandene vil ministeren uddele sine almisser, hvorefter folk altså skal bukke og skrabe og sige tak til, hvis de ellers er berettigede til at modtage dem. Det er kort og godt det, ministeren gør sig til talsmand for.

Jeg vil også benytte lejligheden til i denne forbindelse at nævne, at den justering af energifgifterne, som man så flot kalder det, der nu sker, var noget, der blev indføjet, dengang påskepakkens afgiftsforhøjelser var til behandling, først og fremmest på foranledning af Kristeligt Folkeparti og Centrum-Demokraterne, og hvorfor? Ikke fordi afgifterne skulle sættes op, men fordi vi andre påpegede, at bl.a. mange pensionister kom alvorligt i klemme, hvis oliepriserne nu steg; derfor kom den klausul ind. Men det har man drejet 180 grader, således at man – det har ligget i luften hele sommeren – igen foreslår nogle enorme afgiftsforhøjelser. Den sag er drejet 180 grader, og alt det, man har gået og sagt her i løbet af sommeren om, at de skulle justeres – ja tak, det var rigtigt, at afgifterne skulle justeres, hvis oliepriserne steg!

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er til hr. Albrechtsen, som jo omtalte en del af min tale, men selvfølgelig ikke den hele. Nu har jeg den ikke her og bliver altså nødt til at sige tingene uden at kunne henvise direkte. Jeg synes ikke, at debatten bliver nemmere, når hr. Albrechtsen i en meget stor del – faktisk tre fjerdedele – af sit indlæg brugte ordet »huslejestigninger«. Jeg går ud fra, at hr. Albrechtsen er enig i, at det, vi taler om her, er varmeudgiftsstigninger. Jeg mener faktisk ikke, at det, at huslejerne stiger – hvad de muligvis gør i det område – har noget at gøre med, at vi i dag regulerer energipriserne. Eller mener hr. Albrechtsen, at vi samtidig skulle se på huslejestigninger, som er forårsaget af helt andre forhold? Det er selvfølgelig ret vidtgående, men det mener jeg faktisk ikke hænger sammen. Derfor vil jeg gå ud fra, at det, hr. Albrechtsen taler om, er fjernvarmestigninger og ikke huslejestigninger. Hvis det er huslejestigninger, må jeg indrømme, det var en fejltagelse, at jeg gik herop, men når jeg gør det, er det, fordi hr. Albrechtsen senere i indlægget brugte ordet »fjernvarmestigninger«.

Jeg siger ikke, at det ikke kan skabe problemer i visse dele af landet og måske for visse personer i nogle af de bebyggelser, som hr. Albrechtsen taler om. Det, der er problemet, er, at det ikke generelt udløser et behov for social kompensation, men derimod synes jeg, at det, at vi nu har et afgiftsniveau, som er meget højt – ikke sådan, at prisen er højere – gør det mere naturligt, at vi nu ser på, hvordan de forskellige energipriser egentlig er rundt omkring i landet, og om vi skal prøve at se på afgiftssystemet med andre briller. Men det er ikke noget, vi kan gøre her og nu; det kræver en meget lang udredning, og jeg sagde også til hr. Albrechtsen sidst, at det er det, jeg syntes der var behov for, og ikke det, hr. Albrechtsen sagde.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det var såmænd ikke for at udbrede nogen mystik, at jeg brugte ordet »husleje«, men kun for enkelhedens skyld, fordi man som lejer får en opkrævning, der er opdelt i nettohusleje og varmebetaling og elbetaling, og som man normalt anser for at være ét

[Albrechtsen]

samlet beløb. Derfor kaldte jeg det en husleje-forhøjelse, men hvis fru Lone Dybkjær ikke synes, at vi skal kalde det det, men kalde det varme- og elforhøjelse, skal det ikke skille os ad. Det afgørende er, at vi nu er enige om, at man rent faktisk i disse områder får denne forhøjelse.

Så siger fru Lone Dybkjær, at det ikke kan begrunde sociale compensationer generelt, at der er nogle, der bliver ramt i forskellige enkelte områder; de må altså ligesom tage til efterretning, at der er et generelt system, som de bliver ofre for, fordi de er så uheldige at bo et sted, hvor det rammer helt skævt.

Det er den ene side af sagen, og så siger fru Lone Dybkjær samtidig: men vi kan heller ikke tage det problem i betragtning, der opstår for f.eks. de lejere, som bor i de områder, når vi ser på huslejevirkningen; man kan heller ikke diskutere problemet i form af huslejen. Man kan altså ikke gøre noget ved problemet – det er fru Lone Dybkjærs konklusion. Der er disse urimelige virkninger – det anerkender fru Lone Dybkjær – og fru Lone Dybkjær fastslår, at det vil man ikke gøre noget ved. Der er en række forskellige grunde, og dem bør vælgerne kende, så de kan bedømme, om de er rimelige eller ikke rimelige, men det ville have været rigtigt at starte denne debat med simpelt hen at konstatere, at det er sådan.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg går ud fra, at Folketingets formand kan være enig med mig i, at det, vi har til debat i dag, ikke vedrører huslejestigninger, men alene energiafgifter.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er bange for, at jeg må sige, at forståelseskløften mellem hr. Dohrmann og mig nok er så stor, at vi ikke kan bygge bro over den på et enkelt møde her i Folketinget, eller sagt på en anden måde: tre fjerdedele af det, hr. Dohrmann sagde, forstod jeg ikke, og den sidste fjerdedel var i hvert fald forkert. Men det er muligt, at hr. Dohrmann ikke har forstået, hvad jeg har sagt; jeg synes bare, at jeg af hensyn til referatet må sige, at der ikke var noget af det, hr. Dohrmann sagde, som havde grundlag i noget af det, jeg havde sagt, men sådan kan debatten jo forme sig en gang imellem.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel).

Vi er jo kommet langt rundt i denne debat, og jeg skal gøre det ganske kort.

For det første har jeg nogle kommentarer til hr. Hans Hækkerup, idet Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti jo har stillet ændringsforslag om, at afgiften på blyfri benzin skal nedsættes med yderligere 43 øre. Jeg synes, at det, der har præget både den socialdemokratiske ordfører og Socialistisk Folkepartis ordfører, er en underlig læsning og forståelse af tallene.

Forholdet er dette, at der efter det af regeringen fremsatte forslag vil være en prisdifference mellem blyholdig og blyfri benzin på 39 øre. I Norge er det tilsvarende beløb 25½ øre, og i Sverige er det 18 øre. Vi er altså det land, der har den største prisdifference, men det mindste procentvise salg af blyfri benzin. I Sverige har man den mindste prisdifference og det største salg af blyfri benzin. Det kunne da godt henlede bare tanken på, at det ikke er den omstændighed, at man har et lavt afgiftsniveau og lave priser, der er afgørende for, hvorvidt man sælger mere blyfri benzin eller ej. Så dette at tro, at salget af blyfri benzin skulle stige, hvis man gør prisafstanden større, er der ikke belæg for på nogen som helst måde.

Derfor henstiller jeg, at man afviser forslaget.

Så nævnte hr. Hans Hækkerup, at regeringen ikke har stillet forslag om en nedsættelse af benzinafgiften, til trods for at prisen i dag er højere, end den burde være. Det er jo simpelt hen heller ikke rigtigt. Prisen på benzin – og jeg taler her om 98 oktan – er 6,67 kr. Den højeste pris i 1985 var 6,72 kr. i juni. Hvis hr. Hans Hækkerup gør sig bekendt med den aftale, som vi justerer ved alle disse lovforslag, så kan han konstatere, at vi ikke justerer prisen på grund af prisudviklingen som sådan, men i forhold til det prisniveau, der baserer sig på en råoliepris på 17½ dollar pr. tønde og en dollarkurs på 8,50 kr. Det er de priser, der stort set svarer til priserne i 1. kvartal i år, og det medfører helt klart, at der ikke skal yderligere afgifter på benzin, og at prisen heller ikke skal nedsættes.

Hr. Thoft indviede os i en transaktion, som jeg heller ikke forstår, og som efter min mening også skyldes en mærkelig omgang med tallene. Hr. Thoft, der jo interesserer sig

[Ministeren for skatter og afgifter]

for beskæftigelsesproblemer i dette land, hævdede, at man, hvis man har en olietank på 1.200 l og fylder den med 900 l olie og i stedet for de sidste 300 l olie anvender 300 l petroleum – vel at mærke petroleum i dunke – kan spare 300 kr. Man kan altså tjene 300 kr. ved at hælde 30 dunke med petroleum op i sin oliefyrstank. Det er jo en meget god timeløn. Men hr. Thoft, jeg har orienteret udvalget om, at prisforskellen, når man anvender den metode, alene er 50 øre og ikke 1 krone, så det kan altså ikke være mere end 1½ krone, man sparer, og de mennesker, der vil gøre det, må have lov til det. Jeg forstår ikke, hvorledes hr. Thoft er kommet frem til nogle andre tal.

Thoft (SF):

Nu kan eksempler fra det virkelige liv være distraherende, men et medlem af SFs folketingsgruppe har orienteret mig om, at han fyrer med petroleum, og han vil altså ved at sætte sin søn til at hælde petroleum fra dunkene over i olietanken kunne spare 1.120 kr. pr. 1.000 l, for det er prisdifferencen.

Hvis ministeren for skatter og afgifter fastholder, at prisdifferencen ikke er 1,12 kr. – for så meget er det faktisk – kan jeg betro ministeren for skatter og afgifter og dem, der måtte lytte til denne debat, at jeg da er villig til at anvise en forhandler, som ikke tager de ågerfortjenester, som skatteministeren betjener sig af. Det drejer sig om Aksel Frederiksen fra Dansk Oliekompagni A/S, som jeg oven i købet har checket tallene med for mindre end en halv time siden.

Skatteministeren har ikke ret, når han siger, at der er tale om en prisdifference på 50 øre. Prisdifferencen er, hvis man får leveret dunkene i stedet for at få leveret petroleum i tank, 1,12 kr. pr. liter ved køb af 1.000 l. Hvis man derimod selv afhenter sin petroleum – men så skal man have enten en lille varevogn eller en trailer dertil – er prisdifferencen 1,42 kr.

Det, jeg sagde – og det mener jeg vi kan bevise om et år, og så kan vi jo gøre debatten kort – er, at vi nu vil opleve, at petroleum solgt i dunk vil stige eksplosivt, og det er da ikke så underligt, hvis man kan tjene 1.100 kr. ved selv at hælde 60 dunke op i sin tank. Det kan gøres, har jeg regnet ud, på en lille times tid, og det er egentlig en ganske pæn timeløn – skattefrit.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

En af virkningerne af påskepakkens afgiftsforhøjelser var, at det blev ret almindeligt, at folk kørte over grænsen og hentede billig fyringsolie på den anden side af den dansk-tyske grænse. Det stoppede skatteministeren med henvisning til en helt anden lov. Jeg har klaget til EF-Kommissionen og har fået brev dernedefra, hvoraf det fremgår, at klagen bliver behandlet. Jeg vil gerne her i dag have at vide, om skatteministeren har fået nogen henvendelser fra EF-Kommissionen i den forbindelse, og hvornår der eventuelt kan forventes en afgørelse.

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Skatteministeren gjorde et par bemærkninger om forskellen i afgiften på blyholdig og blyfri benzin, og jeg skal da gerne medgive skatteministeren, at det er meget svært at vide, præcis hvilken afgiftsforskel man skal holde for at være sikker på at fremme salget af blyfri benzin.

Da vi i sin tid i december diskuterede energiafgifter, mente regeringen, at afstanden mellem afgiftssatsen for blyholdig og blyfri benzin skulle være 75 øre, og det medførte faktisk en meget hurtig stigning i salget. I januar var 1,3 pct. af benzinsalget blyfri benzin, i februar 2,0 pct., i marts 5,6 pct. – en vækst, som vi ellers ikke ser i Danmark, selv under denne regering.

Men da vi nåede frem til marts, sagde skatte- og afgiftsministeren, at forskellen nu kun skulle være 25 øre, og det var ministeren fuldstændig sikker på. Samtidig gjorde man det fornuftige, at man gav adgang for, at blyholdig og blyfri benzin kunne blandes til blylet benzin. Vi sagde dengang, at vi troede, at afstanden skulle være større, og vi opfordrede til og støttede forslag om, at man skulle holde den hidtidige afstand, indtil blyfri benzin og blylet benzin var slået igennem. Men ministeren fik vedtaget sit forslag, og det indebar, at andelen af det samlede benzinsalg af blyfri benzin faldt i de følgende måneder til 3,3 pct. og 3,4 pct. Så var det oppe på 3,5 pct. nu i juli, men det var altså et klart fald i forhold til den flotte stigning, der var, før man gennemførte martsindgrebet.

[Hans Hækkerup]

Nu kommer man og fortæller os, at præcis 7 øre er det rigtige, og at salget vil stige igen, hvis det bliver gennemført. Derfor spurgte jeg: hvis det nu viser sig, at forskellen i afgiftssats på 32 øre er for lidt, kan vi så ikke få en garanti for, at regeringen vil nedsætte afgiften på blyfri benzin?

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Hr. Hans Hækkerups ræsonnement synes at svare til det, man bruger nogle gange i primitiv statistik: at det år, hvor der er mange storke i Danmark, fødes der mange børn, altså at der er en sammenhæng mellem disse ting.

Alle erfaringer fra udlandet viser, at der ikke er nogen proportional sammenhæng mellem prisforskellen og anvendelsen af blyfri benzin, men hvis jeg havde vidst, at hr. Hans Hækkerup ville tale så længe om det i anden omgang, havde jeg måske svaret lidt mere detaljeret.

Der skete en hel masse ting i Danmark, da man introducerede den blyfri benzin, bl.a. meddelte en række autoritative instanser, at bilerne ikke kunne køre på blyfri benzin. Automobilbranchen havde ikke så forfærdelig mange biler, der kunne køre på blyfri benzin, og advarede folk imod at anvende blyfri benzin på de øvrige biler, fordi det var skadeligt osv.

Nu vil der ske det, at vi vil kunne få den blylette benzin i Danmark, og vi har en afgiftsforskel, der er betydelig større end andre landes, så jeg er sikker på, at vi vil komme op på de samme procenter.

Hr. Thofts eksempel er stadig væk meget finurligt. Det drejer sig altså, forstår jeg, ikke om det, som vi har set, nemlig at folk blander olie med petroleum, men det drejer sig om, at nogle vælger udelukkende at benytte ren petroleum i et oliefyrr, altså noget, som selvfølgelig er dyrere end at anvende de tykke olier. Jamen hvad er det, hr. Thoft egentlig vil med det eksempel? Vil han sætte afgiften op på petroleum i dunke? Det, der er sket i virkelighedens verden, er, at folk har blandet olie med petroleum, og prisforskellen er 50 øre mellem prisen på en liter olie og en liter petroleum i dunk, medmindre hr. Thoft mener, at det vil fremme energiudnyttelsen, hvis man blander petroleum fra en tankbil med petroleum fra en dunk, for så er det rigtigt, at forskellen er 1 kr. 12 øre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af benzin. (Lovforslag nr. L 17).

Ændringsforslaget
forkastedes, idet 59 stemte for, 68 imod.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter. (Lovforslag nr. L 18).

§ 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 uden for betænkningen af ministeren for skatter og afgifter
vedtoges uden afstemning.

§ 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet. (Lovforslag nr. L 19).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af gas. (Lovforslag nr. L 20).

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (Lovforslag nr. L 21).

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 uden for betænkningen af ministeren for skatter og afgifter

vedtoges uden afstemning.

§ 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af 10. oktober 1986 meddeler boligministeren (Thor Pedersen), at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Lovforslag nr. L 48).

I skrivelse af d.d. meddeler arbejdsministeren (Henning Dyremose), at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Bidragsforhøjelse m.v.).

(Lovforslag nr. L 49).

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kommunaludvalget (14/10 86):

Udtræder: Birgith Mogensen (CD)

Ny stedf.: Bente Juncker (CD):

Miljø- og planlægningsudvalget (15/10 86):

Udtræder: Henning Nielsen (S)

Nyt medl.: Korneliusen (S)

Udvalget om offentlige arbejder (15/10 86):

Udtræder: Ole Vagn Christensen (S)

Nyt medl.: Baadsgaard (S)

Boligudvalget (15/10 86):

Udtræder: Kofod-Svendsen (KRF)

Nyt medl.: Arne Bjerregaard (KRF)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Boligministeren (Thor Pedersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om leje og om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Lovforslag nr. L 48).